

Список використаних джерел

1. Директива 2006/43/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 17 травня 2006 року про обов'язковий аудит річної звітності та консолідованої звітності (Directive 2006/43/EC on statutory audit of annual accounts and consolidated accounts) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=994_844.
2. Концептуальна основа контролю аудиторської діяльності в Україні, затверджена рішенням АПУ від 27 вересня 2007 року №182/3 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.apu.com.ua/files/reestr/1818624331.pdf>.
3. Положення про зобов'язання організацій – членів МФБ 1 «Забезпечення якості» (Statement of membership obligations (SMO) 1 “Quality assurance”) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.ifac.org/Members/Downloads/Statements_of_membership_obligations_NOV2006.pdf
5. Рішення АПУ від 25 лютого 2010 року №211/6 «Про затвердження результатів зовнішніх перевірок систем контролю якості, створених аудиторськими фірмами та аудиторами» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://apu.com.ua/files/ris/1387274715.doc>.

Оліховська Наталія

студентка

Науковий керівник: к.е.н, доцент Долбнева Д. В.

Львівський національний університет ім. Івана Франка

м. Львів

АУДИТОРСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ В УКРАЇНІ: СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

Становлення і розвиток аудиторської діяльності в Україні розпочався зі здобуттям незалежності в 1991. Саме в той час державний сектор мав значні потреби в глобальних перевірках передусім у зв'язку з масовими приватизаціями об'єктів, які відбувалися в той час та розвитком приватних підприємств, власники яких не могли контролювати їх у повному обсязі.

Попри те юридично аудиторську діяльність в нашій державі було розпочато у 1993 р. з прийняттям Закону України „Про аудиторську діяльність”.

Розглядаючи закон України “Про аудиторську діяльність”, насамперед потрібно визначити що ж являє собою аудит. Відповідно до цього документу аудит – це перевірка даних бухгалтерського обліку і показників фінансової звітності суб'єкта господарювання з метою висловлення незалежної думки аудитора про її достовірність в усіх суттєвих аспектах та відповідність вимогам

законів України, положень (стандартів) бухгалтерського обліку або інших правил згідно із вимогами користувачів.

З далекого 1993 року в аудиторській діяльності нашої держави відбулося багато змін: насамперед прийняття великої кількості нормативних актів, положень. Потрібно зазначити що окрім цього відбувся перехід від національних нормативів до міжнародних стандартів, що безумовно має позитивний вплив на розвиток аудиторської діяльності і України в цілому

Для вдалої інтеграції національної системи аудиту в ЄС перед Україною постають принципово нові завдання, від результату яких залежить місце нашої держави серед провідних європейських країн та репутація у світі.

Насамперед це стосується вдосконалення проведення аудиту в умовах структурних зрушень в економіці України. Так як, з одного боку, здійснення аудиторської діяльності відповідає українському законодавству та має власні особливості, а з другого існує потреба в зближенні національних систем і аудиторських механізмів у міжнародному та європейському масштабах.

А тому, аудит як форма контролю за економічним життям держави безумовно набуває дедалі більшої актуальності та потребує вдосконалення його застосування.

Метою моєї статті є визначити проблеми та перспективи аудиторської діяльності України в умовах євроінтеграції.

Дослідженнями розвитку аудиту в Україні та його адаптації і наближення його до міжнародних стандартів вивчається у працях вітчизняних науковців, зокрема, С. Столярова, В. Галкін, В. Жук, С. Голов, С. Канигін, Ю. Прозоров, Б. Усач, В. Рудницький та інші.

Важливо зауважити, що проведення аудиту дуже складне в умовах глобальної кризи і стану української економіки в умовах військової нестабільності; в цей коли мають місце значні коливання у валютних курсах.

Незважаючи на багатолітню практику аудиторської діяльності та введення зарубіжного досвіду, в нашій державі існують такі глобальні проблеми як відсутність підручників чи навчальних посібників, які могли б відповідати сучасному рівню національної практики аудиторської діяльності. В тому полягає ризик на отримання недостатніх, непрофесійних і неякісних знань майбутніми фаховими аудиторами.

На сьогодні аудиторська діяльність невід'ємна з використанням інформаційних систем але на відміну від інших держав у нас відсутні чітко модифіковані технології. Звісно це негативно впливає на якість наданих аудиторських послуг.

Значна частина аудиторських компаній нашої держави погоджуються, що впровадження автоматизованих систем у їхню діяльність є передумовою щодо підвищення ефективності і якості їхньої роботи

Попри все сказане доцільно зазначити, що в нашій державі все ж таки відбулися певні зрушення, які наближають нас до європейських стандартів.

Так для вирішення цих складних викликів був присвячений Форум аудиторів України “Асоціація з ЄС: виклики та перспективи аудиту в Україні”. Він був організований Аудиторською Палатою України і дійсно це було одним з вагомих кроків щодо зміни даної ситуації.

У його роботі крім аудиторів активну участь взяли представники органів державної влади та широке коло громадськості.

Головною подією заходу стала презентація змін у законодавстві Європейського Союзу про обов’язковий аудит річної та консолідованої звітності (Директива 2014/56/ЄС).

В результаті було розроблено покрокову концепцію реформ регулювання вітчизняного аудиту, першочерговим завданням якої є ухвалення в новій редакції Закону України “Про аудиторську діяльність” метою якого є приведення його положень у відповідність до вимог європейського законодавства.

Те що аудиторська діяльність в державі має вагомe місце ми бачимо в зв’язку з тим, що врегулювання законодавства в сфері аудиту – одна з умов економічної частини Угоди про асоціацію, яку Україна та Європейський Союз підписали ще далекого 27 червня 2014 р.

Неодмінно потрібно враховувати, що зміни відбуваються і в європейському законодавстві у сфері аудиту, які обов’язково треба враховувати українським фахівцям.

Зокрема, 16 квітня 2014 р. було прийнято поправки до Директиви Європарламенту і ради ЄС про обов’язковий аудит річної та консолідованої бухгалтерської звітності 2006/43/ЄС, а також положення про особливі вимоги до аудиту підприємств з державною участю.

Однією з найважливіших змін у цих документах – вимога про зміну публічними компаніями аудитора кожні 10 років. Окрім того, домовленості ЄС обмежують можливості аудиторів заробити на наданні низки послуг, включаючи консультації з податкових питань і стратегічних інвестицій.

Дана угода ЄС також вимагає від аудиторів надання у своїх звітах більш докладних відомостей про діяльність компанії, які можуть виявитися корисними і нинішнім потенційним акціонерам, а також іншим зацікавленим особам.

Підвищується роль ревізійних комісій компаній щодо контролю і нагляду за діяльністю незалежних аудиторів.

Підсумовуючи, варто визначити, що аудиторська діяльність в Україні у розрізі євроінтеграційних процесів неодмінно потребує подальших обговорень та співставлень, які в результаті обов’язково прискорять приведення діяльності аудиторів у відповідність до європейських норм і стандартів.

Отже, розглянувши цю статтю можна сказати, що інтеграція з Європейським Союзом відкриє українському аудиторському ринку нові можливості для надання послуг і не тільки в межах нашої країни

Безумовно більшість з тих нововведень стануть викликами для українських аудиторів. Звичайно, конкурентну боротьбу навряд чи зможуть витримати усі фірми. Втім, у перспективі це покращить в першу чергу рівень якості послуг, а також рівень довіри до професії з боку споживачів аудиторських послуг, так і в майбутньому встановить справедливі ціни на послуги.

У будь-якому випадку український споживач від подібних змін лише виграє.

Сусіденко Юлія

к.е.н., доцент

Заверуха Тетяна

студентка

Вінницький національний аграрний університет

м. Вінниця

СУТНІСТЬ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ ПІДПРИЄМСТВА ЗА МІЖНАРОДНИМИ СТАНДАРТАМИ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ ТА ОСОБЛИВОСТІ АУДИТУ ЇЇ ПРОВЕДЕННЯ

Раціональна та результативна організація бухгалтерського обліку на підприємстві розпочинається з розробки його облікової політики, яка передбачає вибір сукупності методичних прийомів, способів та процедур організації і ведення бухгалтерського обліку підприємством.

Поняття «облікова політика» є ключовим у системі міжнародних стандартів фінансової звітності, що зумовлено самою ідеєю стандартизації обліку та звітності. За Міжнародним стандартом фінансової звітності 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» облікова політика – це конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, застосовувані суб'єктом господарювання при складанні та поданні фінансових звітів [1].

Таким чином, вагоме значення у процесі формування облікової політики підприємством має безпосередньо документальне оформлення. За міжнародними стандартами фінансової звітності потрібно підготувати наказ (положення) про облікову політику, який є формою регламентації обраних підприємством принципів, методів і процедур для ведення бухгалтерського обліку, складання та представлення фінансової звітності. Він повинен у повному об'ємі охопити всі об'єкти та елементи облікової політики, бути викладеним у зрозумілій та доступній формі для користувачів. Особливо це важливо для зовнішніх користувачів, які можуть робити висновки про облікову політику окремого підприємства лише за змістом розпорядчого документу. З цією метою МСФЗ 1